

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34; tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 262. Obwieszczenie Urzędu Długów Państwa z dnia 1 lipca 1937 r. w sprawie wylosowanych bonów funduszu inwestycyjnego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

262.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 lipca 1937 r.

w sprawie wylosowanych bonów funduszu inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o funduszu inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu bonów funduszu inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694) zostały w drodze losowania, w okresie czasu od 3 do 24 czerwca 1937 r., umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery bonów funduszu inwestycyjnego:

Nr	Nr	data wylosowania	Nr	Nr	data wylosowania
151	24.VI	1937 r.	23157	3.VI	1937 r.
1626	24. "	"	23160	24. "	"
2161	17. "	"	23445	10. "	"
2834	3. "	"	23607	24. "	"
7480	24. "	"	24377	17. "	"
9201	3. "	"	25702	3. "	"
932	3. "	"	25882	17. "	"
1790	17. "	"	26705	24. "	"
14614	17. "	"	31910	3. "	"
16139	3. "	"	33355	17. "	"
21984	10. "	"	34138	10. "	"
21961	10. "	"	35563	10. "	"
22546	24. "	"	37149	10. "	"
22836	17. "	"	38794	3. "	"

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:

(—) Dr. Jakubowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

W związku z amerykańskim świętem narodowym Pan Prezydent Rzeczypospolitej przesłał do Prezydenta Stanów Zjednoczonych A. P. Franklina Roosevelta telegram następującej treści:

„Z okazji Święta narodowego Stanów Zjednoczonych A. P. pragnę wraz z całym narodem polskim wyrazić Waszej Eksceleencji bardzo gorące i szczerze życzenia szczęścia osobistego dla Waszej Eksceleencji, jak również dla wielkiego narodu, który łączy z Polską tyle serdecznych węzłów“.

W odpowiedzi Prezydent Franklin Roosevelt przesłał Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej telegram następującej treści:

„Pragnę zapewnić Pana, że bardzo sobie cenię serdeczną depezę Waszej Eksceleencji z okazji rocznicy niepodległości Stanów Zjednoczonych oraz przesłać Panu i Narodowi Polskiemu moje pozdrowienia i najlepsze życzenia“.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W poniedziałek dnia 12 b. m. w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów, poświęcone załatwieniu szeregu spraw bieżących. M. in. Rada Ministrów przyjęła dwa projekty rozporządzeń Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie porozumień handlowych między Polską a Węgrami i Polską a Norwegią, oraz uchwaliła: rozporządzenie o sposobie kwalifikowania urzędników państwowych, rozporządzenie o rozszerzeniu zakresu działania Państwowego Zakładu Emerytalnego na kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, nowelę do rozporządzenia Rady Ministrów z grudnia 1933 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych, nowelę do rozporządzenia Rady Ministrów z listopada 1929 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska urzędniczego w państwowej służbie cywilnej, nowelę do rozporządzenia Rady Ministrów ze stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

W dniu 14 b. m. upływa ostateczny termin zakończenia wymiany Pożyczki Narodowej na 4% Pożyczkę Konsolidacyjną.

Pożyczka Konsolidacyjna posiada te same przywileje co Pożyczka Narodowa, jest papierem pupilarnym i przyjmowanym za kaucję i wadła po kursie wyższym od Pożyczki Narodowej, t. j. 60 za 100.

Obligacje Pożyczki Konsolidacyjnej oraz przychody od tych obligacji zwolnione są od wszelkich podatków i danin państwowych i samorządowych. Są one przyjmowane według ich wartości imiennej na podatek od spadków i darowizn do kwoty 25 tys. zł od każdego płatnika; do kwoty 5 tys. zł nie podlegają żadnemu zajęciu, nie wyłączając zajęcia z tytułu należności publiczno-prawnych.

Pożyczka Konsolidacyjna jest papierem na okaziciela, dopuszczonym do wolnych obrotów giełdowych w odróżnieniu od Pożyczki Narodowej, która jest papierem imiennym. W związku z umożliwieniem wymiany Pożyczki Narodowej na papier okazicielski, Ministerstwo Skarbu ograniczyło wydawanie zezwoleń na przelew Pożyczki Narodowej jedynie do wypadków zupełnie wyjątkowych.

Wymianę prowadzą: Kasy Urzędów Skarbowych, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Poczta Kasa Oszczędności, Państwowy Bank Rolny i ich oddziały, Komunalne Kasy Oszczędności oraz upoważnione banki prywatne.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Przemówienie P. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowskiego, wygłoszone na Zjeździe Gospodarczym Centralnego T-wa Organizacyjnym Kółek Rolniczych.

„Witając Zjazd i mając możność mówienia o potrzebach i pracach w rolnictwie, nie zamierzam dzisiaj formułować bieżącego programu. Uważam bowiem za o wiele bardziej doniosłe przypomnienie i utrwalenie w opinii rolniczej Polski tych stałych, niezmiennych do pewnego stopnia tendencji, tkwiących w rzeczywistości rolnictwa polskiego i które kształtować muszą każdorazową politykę. Wydaje mi się bowiem, że zbyt mało pamiętamy o tych trwałych tendencjach nawet wśród samych rolników.“

Aby mówić o stałych tendencjach, panujących w naszym organizmie gospodarczym, musimy sobie uprzytomnić stan rozwojowy, w jakim jesteśmy. Reprezentuję w sposób zupełnie zdeterminowany pogląd optymistyczny co do odporności i ekspansyjności produkcji rolniczej polskiej. Dotychczasowy rozwój produkcji rolniczej wskazuje w sposób niewątpliwy na to, żeśmy zdołali ciężkie uderzenie kryzysu wytrzymać stosunkowo bardzo dobrze, żeśmy w toku tego uderzenia doznali tylko niedużego spadku produkcji rolniczej, żeśmy się dźwignęli w toku już samego okresu kryzysowego, stosunkowo szybko odrabiając spadek, w wielu dziedzinach przekraczając te normy, do jakich doszliśmy przed kryzysem.

Gdyby się porównało to, co się dokonało u nas, z tym, co się dokonało na świecie w okresie powojennym, a więc w okresie, w którym my, jako Państwo samodzielne, jesteśmy w stanie wpływać na bieg rzeczywistości i na rozwój i postęp pracy w rolnictwie, nie potrzebujemy się wstydić.

Od przeciętnej światowej co do skali przemian odskakujemy korzystnie, jesteśmy od innych lepsi. W szeregu dziedzin jesteśmy znacznie lepsi. Oczywiście to twierdzenie jest słuszne, mając na oku ten punkt wyjścia, w jakim zastała nas wojna. Nie znaczy to bynajmniej, że stan produkcji rolniczej u nas jest zadawalający.

W rozwoju produkcji rolniczej jest rzeczą naturalną, że każdy teren przechodzi pewne fazy. Najprzód musimy przejść okres odpowiedniego ułożenia produkcji roślinnej, odpowiednio wykorzystając rolę, i dopiero na tej rozbudowanej produkcji można oprzeć inne działy, można osiągnąć pełną różnorodność.

Jak ta rzecz wygląda w Polsce po wojnie? Wybitne cechy postępu wykazuje przede wszystkim dawny zabór rosyjski. Jest to zupełnie zrozumiałe dlatego, że ta część Polski znalazła się po wojnie w znacznie korzystniejszych warunkach, niż była poprzednio, a niski punkt wyjścia pozwalał wykazać większą dynamikę rozwojową. Czynniki kultury człowieka najbardziej tam zaniedbany najsilniej się wysunął naprzód.

Bezpośrednio po wojnie silny rozwój produkcji roślinnej wykazały województwa centralne. Zrozumiałe jest to o tyle, że były one mniej zniszczone i bardziej zasobne, niż Kresy Wschodnie. Krótszy zatem czas musiał minąć na zaleczenie ran wojennych. Następnie przy pewnym poziomie kulturalnym, wyższym niż na Kresach, szybciej dostosowano się do nowych możliwości i wykazano większą prężność.

Skok produkcji roślinnej w pierwszych latach powojennych jest wybitnie lepszy w tej dziedzinie, niż w pozostałych.

W drugiej fazie, w ostatnich dopiero latach, wykazały też znaczny bardzo rozwój całe Kresy Wschodnie. Zablizniły się rany. Zaczęły oddziaływać ten wkład kulturalny, jakiego Państwo Polskie na Kresach dokonało. Zaczęła także oddziaływać i przebudowa struktury gospodarczej. Przeprowadzone komasacje stworzyły podstawowe warunki, umożliwiające poszczególne gospodarstwom zorganizowanie bardziej nowoczesnej produkcji rolniczej.

Jeżeli będziemy mieli na oku lata kryzysu, to będziemy mieli następujący obraz: Województwa Centralne, w produkcji roślinnej dokonawszy poprzednio znacznego skoku, miały pewien, choć nieznaczny spadek w okresie kryzysu, Kresy Wschodnie zaś awansują się bardzo szybko, wykazując skalę postępu silniejszą nawet, niż województwa centralne. W rozwoju produkcji zwierzęcej na podbudowie już uporządkowanej i do pewnego stopnia uwspółcześnionej dokonano wielkiego skoku najpierw w Królestwie Kongresowym, a dopiero później przechodzimy tę fazę na Kresach, gdzie jesteśmy u jej początku i gdzie niektóre województwa wykazują już postęp bardzo znaczny.

Materiał szczegółowy, obrazujący rozmiary przemian w poszczególnych województwach, jest niezwykle pouczający. Materiał ten wyraźnie wskazuje na to, że prężność gospodarcza rolnictwa polskiego jest bardzo wielka i że wszędzie